

NEVZUHUR'UN ARDINDAN

Dile kolay!.. 14 yıl bu!.. daha birinin heyecanı bitmeden, diğerinin heyecanını yaşamaya başlamak... Koşmak... Koşmak ama yorulmamak...

Neden bahsettiğimi tahmin etmişsinizdir herhalde? Şu bizim NEVZUHUR'dan söz ediyorum. 2008 yılının Ocak ayından, 2021 yılının Kasım ayına kadar, her iki ayda bir olmak üzere, hiç aksatmadan 84 sayı neşrettiğimiz NEVZUHUR dergimizden.

Şimdi şöyle bir göz atıyorum da neler yazılmış neler... Değerini erbabının bileceği ne yazılar, ne şiirler... Hepsi de dolu dolu, hepsi birbirinden istifadeli, güzel...

Okuyucularından gelen ve bizim şevkimizi daha da katlayan telefonlar, mektuplar olmasaydı belki yayını buraya kadar sürdüremezdik.

Dergimizin ilk yıllarıydı. Bir gün gelen bir telefonla şaşırdım kaldım. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Dokümantasyon Merkezi'nden bir görevli karşımdaydı. Dergimizden haberdâr olduklarını, dergimizi kayda değer bulduklarını, Arşivlemek ve yazıları web sayfaları üzerinden dünyaya açabilmek için geçmiş ve gelecek sayıların hepsini istediklerini söylüyordu. Bu bizim için ne kadar onur verici bir durumdu.

Bir gün elimize elektronik postayla bir mektup ulaştı. Bulgaristan, Deliorman bölgesinde bulunan bir Türk derneğinden geliyordu. Nevzuhur'dan haberdâr olmuşlar. Geçmiş ve gelecek sayıların gönderilmesini rica ediyorlardı.

4.4.2014'de Kilis'ten yazılmış bir mektup bizi iyiden iyiye sarsmıştı. Mektup şu ifadelerle başlıyordu:

“Selâm sana Türk'ün büyük aksakalı. Derginizi Kilis Kütüphanesinde gördüm. O anda ne degeceğimi şaşırdım. Yıllardır hasretini çektiğim bir dergi idi bu. Nerden zuhur etmişti bu dergi? Niçin nevzuhurdu? Evet bu dergi nevzuhurdu, çünkü Türk Dünyası böyle bir dergiyi yeni görüyordu. Sonra parasızdı. Bu nasıl özveri, bu nasıl kabadayılık, bu ancak Türk'e yakışırdı. Bundan sonrasına söz bulamıyorum.”

Mektubu yazan, bu vesile ile tanışıp kaynaştığımız Hasan Şahmaranoğlu ağabeyimiz idi. Ayrıca gönderdiği ALMILA unvanlı şiir kitabından iki güzel 'gazel'ini 'tahmis'lemiştim ki hem Hasan Şahmaranoğlu'nun gazelleri hem de benim gazellere yapmış olduğum tahmisler NEVZUHUR'da neşredilmişti. Onların dışında başka şiirleri ve yazıları da sayfalarımız arasında yer almıştı.

Dergimizin son sayısının eline ulaşılmışından sonra telefonla beni arayan Hasan Şahmaranoğlu ağabeyimiz; “Ben şimdi ne yapacağım?” diyor, ağlamaktan daha fazla konuşamıyordu. “Çok kötü durumdayım” deyip telefonu kapatmak zorunda kaldı.

Değerli ağabeyimin bu hâli beni derinden yaraladı. Demek ki dergimiz onun için hayat kaynağı imiş.

Saygıdeğer Oğuz Çetinoğlu ve Mehmet Şadi Polat Beyefendiler de NEVZUHUR sayesinde tanışıp, dostluk kurduğumuz kimselerdi. Yazılarıyla dergimizi zenginleştirmişlerdi.

Kütahya'dan İsa Kahraman Bey, dergimizin takipçisi ve yaptığı yazı katkılarıyla her zaman yanımızda olan bir kardeşimizdi.

Malatya'dan Necmettin Özpolat kardeşimiz ve kerimeleri Leylâ Hanım da NEVZUHUR'un sıkı takipçilerinden idiler. Geçen yılların birinde adreslerindeki değişikliği bildirmek üzere açtığı telefonda, bize lûtfettiği dua ve sözler; “Kızım sizin sayenizde çok kültürlü yetişiyor” ifadesi hafızamdan silinmiyecektir. Ve yine son sayıdan sonra derinden bir teessürle açtığı telefonda söyledikleri hâfızamızın

derinliklerinde muhafaza edilecektir. Konuşması esnasında sarfettiği “Bizi yetim bıraktınız” sözü yüreğime kurşun gibi saplandı.

İstanbul’da bulunan okuyucularımızdan değerli dostumuz Nadir Bingöl Beyefendi ile zaman zaman olan yazışmalarımız bize daima güç vermişti.

Afyon’dan Orhan Türkeş kardeşimiz de dergimize sıcak bir muhabbetle bağlıydı.

14 yıl boyunca olan yazışmalar, konuşmalar elbette bu kadarla sınırlı değildi. Burada sadece birkaç örnek verip bazı isimleri zikrederek NEVZUHUR’un sevilen bir dergi olduğuna vurgu yapmış olduk.

Kısmet buraya kadarmış. Hep söylediğimiz gibi; “Mevlâ görelim neyler / Neylerse güzel eyler”

Bütün NEVZUHUR dostlarına buradan tekrar muhabbet ve selâmlar...

OCAK 2022